

Fàcil

Per EloiA el dl., 10/09/2007 - 09:00

Els Pets

-

Agost

Lletra original

Tardes de pluja, roba de colors, la teva esquena nua dins l'aigua, dos o tres notes d'aquella cançó que ho tornen tottan fàcil Capses de fusta, vint-i-dos petons, nits a la fresca, una de cada, les teves cuixes sota els meus llençols que ho tornen tottan fàcil. Tanta ressaca per tan poc alcohol, matins de vermut i diari. Coses menudes, petites engrunes, eclipsis de Llunatressors que et caben a la mà. Una mirada, hores sense son, gust de maduixa en els teus llavis, trossos de vida sense cap valor que ho tornen tottan fàcil.

Lletra traduïda

... i feliç

Ningú no ens negarà que les coses no sempre són tan fàcils, que la vida de vegades se'ns fa feixuga i la relació amb els altres sovint desconcertant. Però si alguna cosa ens ensenya aquesta cançó és que, enmig de tot, nosaltres tenim la capacitat de veure i viure cada moment donant-li el regust que decidim; si fem l'exercici de descobrir els petits gestos i situacions que desperten la nostra sensibilitat ("roba de colors", "2 o 3 notes d'una cançó", "nits a la fresca", "petites engrunes", "una mirada",... "tresors que acaben a la mar"), serem capaços/es de veure que la vida pot ser més fàcil i joiosa. Com diu la cançó, són aquests trossos de vida, que aparentment no tenen cap valor, els que l'omplen de llum i entusiasme. També, si alguna cosa ens va ensenyar Jesús és que la vida pot ser més feliç i plena des de l'amor, i que podem descobrir la seva petjada i la seva presència en aquells petits detalls que cada dia se'ns fan propers, en les persones petites que no tenen poder en la societat: en els nens ("Jesús féu acostar els infants i digué: deixeu que els infants vinguin a mi i no els ho impediu, perquè el Regne de Déu és dels qui són com ells"), en els pobres, en els qui ploren,... Sí, sí, això no és una broma!, la lògica de Déu és ben original. No cal fer grans coses per a ser feliç!. Més aviat es tracta de fer petites coses:

»Quan el Fill de l'home vindrà ple de glòria, acompanyat de tots els àngels, s'asseurà en el seu tron gloriós. Tots els pobles es reuniran davant seu, i ell destriarà la gent els uns dels altres, com un pastor separa les ovelles de les cabres, i posarà les ovelles a la seva dreta i les cabres a la seva esquerra. Aleshores el rei dirà als de la seva dreta: «--Veniu, beneïts del meu Pare, rebeu en herència el Regne que ell us tenia preparat des de la creació del món. Perquè tenia fam, i em donàreu menjar; tenia set, i em donàreu beure; era foraster, i em vau acollir; anava despullat, i em vau vestir; estava malalt, i em vau visitar; era a la presó, i vinguéreu a veure'm. » Llavors els justos li respondran: «--Senyor, ¿quan et vam veure afamat, i et donàrem menjar; o que tenies set, i et donàrem beure? ¿Quan et vam veure foraster, i et vam acollir; o que anaves despullat, i et vam vestir? ¿Quan et vam veure malalt o a la presó, i vinguérem a veure't? » El rei els respondrà: «--Us ho asseguro: tot allò que fèieu a un d'aquests germans meus més petits, a mi m'ho fèieu. (Mt 25, 31-40) I això, per què? Doncs, simplement, perquè són persones amb el cor obert a Déu. Ajuda'ns, Senyor, a entendre les teves paraules i a fer-les nostres, per tal que siguem realment feliços/es al teu estil i sapiguem fer feliços/es als qui ens envolten.
